

Effects of Estrogen and Progesterone on Behavioral Impairment and Neuronal Death in Ovariectomized Rats Induced by Methamphetamine

Hossein Ghalehnoei¹,
Hamed Ghazvini²,
Amir Mellati³,
Seyedeh Masoumeh Seyedhosseini Tamijani²,
Raheleh Rafeiee²,
Leila Elyasi⁴,
Mehdi Khodamoradi⁵,
Ali Siahposht Khachaki⁶,
Morteza Hosseini⁷

¹ Assistant Professor, Department of Medical Biotechnology, Molecular and Cell Biology Research Center, Faculty of Advanced Technologies in Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Assistant Professor, Department of Neuroscience, Faculty of Advanced Technologies in Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ Assistant Professor, Department of Tissue Engineering, Faculty of Advanced Technologies in Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁴ Assistant Professor, Department of Anatomy, Neuroscience Research Center, Faculty of Medicine, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran

⁵ Assistant Professor, Substance Abuse Prevention Research Center, Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, Iran

⁶ Assistant Professor, Psychiatry and Behavioral Sciences Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁷ Medical Student, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received February 19, 2020 ; Accepted June 6, 2020)

Abstract

Background and purpose: Methamphetamine (METH) is one of the most powerful drugs that leads to many cognitive and behavioral side effects such as anxiety. On the other hand, studies have shown that ovarian hormones such as estrogen and progesterone have neuroprotective effects on a wide range of cognitive and behavioral disorders. The aim of this study was to investigate the role of estrogen and progesterone on anxiety-like behaviors, body temperature, brain edema, and neuronal death induced by neurotoxic regimen of methamphetamine.

Materials and methods: This study was performed in 48 ovariectomized rats divided into six groups including: control, METH (6mg / kg), vehicle (sesame oil), METH + estrogen (1mg / kg), METH + progesterone (8mg / kg), and METH + estrogen + progesterone. Body temperature and anxiety-like behaviors were investigated, then, the animals were killed and brain tissues were harvested to evaluate brain edema and neuronal death in hippocampal CA1.

Results: Body temperature, brain water content, motor activity, and anxiety-related behaviors significantly increased in animals that received METH ($P < 0.001$), but, treatment with estrogen and progesterone attenuated motor activity, and anxiety-related behaviors induced by METH. Brain edema, body temperature, and neuronal cell death in hippocampal CA1 area partially decreased in METH+estrogen and METH + progesterone groups.

Conclusion: This study suggests that ovarian hormones such as estrogen and progesterone are effective in improving behavioral deficits and neuronal death induced by METH in ovariectomized rats.

Keywords: methamphetamine, estrogen, progesterone, anxiety, brain edema, body temperature, neuronal death

J Mazandaran Univ Med Sci 2020; 30 (186): 1-12 (Persian).

* **Corresponding Author:** Hamed Ghazvini - Faculty of Advanced Technologies in Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran (E-mail: hghazvini1@gmail.com)

تاثیر هورمون‌های استروژن و پروژسترون بر آسیب عملکردهای رفتاری و مرگ نوروئی القا شده توسط مت‌آمفتامین در موش‌های اواریکتومی

حسین قلعه نویی¹حامد قزوینی²امیر ملتی³سیده معصومه سید حسینی تمیجانی²راحله رفائی²لیلا الیاسی⁴مهدی خدامرادی⁵علی سیاه پشت خاچکی⁶مرتضی حسینی⁷

چکیده

سابقه و هدف: مت‌آمفتامین یکی از داروهای مورد سوء مصرف است که دارای عوارض شناختی و رفتاری نظیر اضطراب است. از طرف دیگر مطالعات نشان داده است که هورمون‌های استروژن و پروژسترون دارای آثار نوروپروتکتیو در برابر اختلالات شناختی و رفتاری می‌باشند. لذا در این مطالعه نقش هورمون‌های استروژن و پروژسترون در رفتارهای شبه اضطرابی، درجه حرارت بدن، ادم مغزی و مرگ نوروئی ناشی از مصرف دوز توکسیک مت‌آمفتامین مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی از 48 راس موش صحرایی اواریکتومی شده در 6 گروه شامل گروه‌های کنترل، مت‌آمفتامین (6mg/kg)، حلال (روغن کنجد)، مت‌آمفتامین + استروژن (1mg/kg)، مت‌آمفتامین + پروژسترون (8mg/kg) و مت‌آمفتامین + استروژن + پروژسترون انجام شد. پس از بررسی درجه حرارت بدن و شاخص رفتارهای شبه اضطرابی، حیوانات کشته شده و بافت مغز جهت ارزیابی ادم مغزی و مرگ نوروئی در ناحیه CA1 هیپوکمپ مورد استفاده قرار گرفت. **یافته‌ها:** دمای بدن، محتوای آب مغزی، فعالیت حرکتی و رفتارهای شبه اضطرابی در موش‌هایی که مت‌آمفتامین دریافت کرده بودند افزایش معنی‌داری داشت و تجویز هورمون‌های استروژن و پروژسترون باعث تضعیف فعالیت حرکتی، رفتارهای شبه اضطرابی، ادم مغزی و مرگ نوروئی در ناحیه CA1 هیپوکمپ ناشی از مت‌آمفتامین شد.

استنتاج: در مجموع مطالعه حاضر پیشنهاد می‌کند که هورمون‌های تخمدانی نظیر استروژن و پروژسترون می‌تواند در بهبود اختلالات رفتاری و مرگ نوروئی ناشی از تجویز مت‌آمفتامین موثر باشند.

واژه‌های کلیدی: مت‌آمفتامین، استروژن، پروژسترون، اضطراب، ادم مغزی، درجه حرارت بدن، مرگ نوروئی

مقدمه

بسیاری از داروهای روان‌گردان از جمله آمفتامین‌ها به طور گسترده‌ای در جوامع امروزی مورد سوء مصرف قرار می‌گیرند. از جمله مهم‌ترین داروهای دسته آمفتامین‌ها، مت‌آمفتامین (METH – Methamphetamine) به شمار

E-mail: hghazvini1@gmail.com

مؤلف مسئول: حامد قزوینی - ساری: دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دانشکده فناوری‌های نوین پزشکی

1. استادیار، گروه زیست فناوری پزشکی، مرکز تحقیقات بیولوژی سلولی و مولکولی، دانشکده فناوری‌های نوین پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

2. استادیار، گروه علوم اعصاب، دانشکده فناوری‌های نوین پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

3. استادیار، گروه مهندسی بافت، دانشکده فناوری‌های نوین پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

4. استادیار، مرکز تحقیقات علوم اعصاب، گروه علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران

5. استادیار، مرکز تحقیقات پیشگیری از سوء مصرف مواد، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

6. استادیار، مرکز تحقیقات روانپزشکی و علوم رفتاری، پژوهشکده اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

7. دانشجوی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

© تاریخ دریافت: 1398/11/30 تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: 1398/12/10 تاریخ تصویب: 1399/3/17

حافظه فضایی در مدل حیوانی موش صحرایی می شود (13). در همین زمینه اخیراً قزوینی و همکاران نشان داده اند که تزریق طولانی مدت هورمون های تخمدانی باعث بهبود عملکرد حافظه و یادگیری بدنال تزریق مت آمفتامین در موش صحرایی می شود (14, 15). همچنین یافته های جدید نشان می دهند که تزریق استروژن و پروژسترون باعث کاهش ادم مغزی و مرگ نوروئی می گردد که ارتباط مهمی با عملکردهای شناختی و رفتارهای خلقی دارد (19-16). لذا در این مطالعه اثرات مصرف حاد استروژن و پروژسترون بر عملکرد شناختی و نیز ادم مغزی، دمای بدن و مرگ نوروئی در ناحیه هیپوکمپ بدنال مصرف دوز توکسیک مت آمفتامین در مدل موش صحرایی اورایکتومی شده مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش ها

در این مطالعه تجربی از 48 رأس موش صحرایی سفید بالغ از نژاد ویستار در محدوده وزنی 200-250 گرم تهیه شده از انستیتوی حیوانات آزمایشگاهی دانشگاه علوم پزشکی مازندران استفاده شد. حیوانات به تعداد 4 رأس در قفس های مخصوص نگهداری شده و دسترسی آزادانه به آب و غذا داشتند. دمای حیوانخانه بطور ثابت در محدوده $23 \pm 1^\circ\text{C}$ و دوره های روشنایی - تاریکی 12 ساعته حفظ شد. آزمایش ها با توجه به دستورالعمل کمیته کنترل و نظارت بر حیوانات آزمایشگاهی و کمیته اخلاق (کد اخلاق: IR.MAZUMS.REC.1398.5474) انجام شد.

گروه بندی موش های صحرایی تحت مطالعه

برای این مطالعه از 6 گروه از موش های صحرایی بالغ ماده اورایکتومی شده برای آزمایش های رفتاری و بافت شناسی استفاده شد. حیوانات بطور تصادفی به 6 گروه 8 تایی تقسیم شدند:

1- گروه کنترل: در این گروه سه هفته پس از اورایکتومی، حیوانات سالین دریافت کردند.

می رود، که مصرف آن ها منجر به بروز رفتارهای پاداشی می شود و تداوم مصرف آن ها باعث بروز حساسیت، وابستگی و رفتارهای جستجوگرانه و همچنین اختلالات گسترده در سیستم عصبی مرکزی می شود (1). در همین زمینه مطالعات مختلف نشان می دهند که سوء مصرف مت آمفتامین ها می تواند منجر به آسیب سیستم نوروئی مونو آمینرژیک شده و بدین ترتیب عوارض متعددی بواسطه التهاب و ادم مغزی ایجاد کرده که نهایتاً منجر به مرگ نوروئی می شود (2). به علاوه یافته های اخیر نشان می دهد که تجویز مت آمفتامین منجر به بروز اختلالات شناختی از جمله اختلال حافظه و یادگیری و بروز رفتارهای اضطرابی می شود (3-5). در مقابل اثرات مضر مصرف مت آمفتامین بر سیستم عصبی، هورمون های تخمدانی، به خصوص استروژن و پروژسترون دارای اثرات محافظت نوروئی (Neuroprotective) می باشند (6, 7). نقشی که هورمون های جنسی، به ویژه استروژن و پروژسترون در سیستم عصبی اعمال می کنند فراتر از نقش بسیار مهم آن ها در فرایندهای تولید مثلی است. استروژن از طریق گیرنده های استروژنی در مغز، عملکرد سیستم عصبی را به طور مستقیم تحت تأثیر قرار می دهد. حضور mRNA گیرنده استروژنی بتا ($\text{ER}\beta$) در مناطقی از مغز از قبیل مخچه، تشکیلات هیپوکامپ و پیازهای بویایی، پیشنهاد می کند که این گیرنده باید به عنوان یک واسطه قوی برای استروژن در این مناطق مغز مورد توجه قرار گیرد. استروژن و دیگر استروئیدها بر روی تحریکات عصبی اثر می گذارند (8, 9). اهمیت هورمون های جنسی نظیر استروژن و پروژسترون به حدی است که برای تکامل طبیعی مغز ضروری می باشند و بدون حضور این هورمون ها مغز سیر طبیعی بلوغ خود را طی نمی کند. مشخص شده است که استروژن و پروژسترون سبب بهبود حافظه هم در زنان یائسه و هم در موش های اورایکتومی شده می شوند (10-12). در همین راستا پژوهش ها نشان می دهند که استروژن باعث افزایش

منظور از یک جعبه PVC با ابعاد 40cm×40cm×40cm استفاده شد. کف جعبه به 16 مربع هم اندازه تقسیم شد که شامل نواحی مرکزی و محیطی می‌شدند. فعالیت حرکتی حیوانات (در هر تریال) توسط یک دوربین به مدت 5 دقیقه بررسی شد. فاکتورهایی که بررسی شد شامل کل مسافت طی شده (فعالیت افقی) برای بررسی فعالیت لوکوموتور و مدت زمان طی شده در مربع‌های مرکزی و محیطی و تعداد Rearing و Grooming (فعالیت عمودی) برای بررسی رفتارهای اضطرابی بود (20، 21).

روش اندازه‌گیری محتوای آب مغز

میزان ادم مغزی با استفاده از محتوای آب مغزی اندازه‌گیری شد. برای اندازه‌گیری محتوای آب مغز، آن را سریعاً بدون دستکاری زیاد خارج نموده و سپس وزن آن اندازه‌گیری شد. سپس در دمای 70-60 درجه سانتی‌گراد به مدت 72 ساعت قرار گرفت تا میزان وزن بافت خشک به‌دست آید و در نهایت با استفاده از فرمول زیر میزان آب بافت مغز به عنوان شاخص ادم محاسبه شد (17).

$$100 \times \frac{\text{وزن بافت خشک} - \text{وزن بافت مرطوب}}{\text{وزن بافت مرطوب}} = \text{درصد محتوای آب}$$

درجه حرارت بدن

دمای داخلی بدن رت‌ها توسط Thermistorprobe که تا 2 سانتی‌متر به داخل رکتوم وارد می‌گردد اندازه گرفته شد، قبل از تزریق مت‌آمفتامین دمای بدن حیوان اندازه گرفته شده و پس از تزریق مت‌آمفتامین در

2- گروه مت‌آمفتامین: در این گروه سه هفته پس از اواریکتومی، حیوانات مت‌آمفتامین (6mg/kg) (14) دریافت کردند.

3- گروه حلال استروژن و پروژسترون: در این گروه سه هفته پس از اواریکتومی، حیوانات حلال روغن کنگد دریافت کردند.

4- گروه مت‌آمفتامین + استروژن: در این گروه سه هفته پس از اواریکتومی، حیوانات هم مت‌آمفتامین و هم استروژن (1mg/kg) (14) دریافت نمودند.

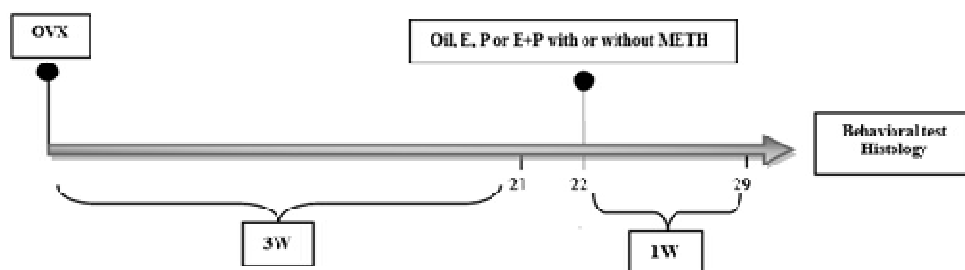
5- گروه مت‌آمفتامین + پروژسترون: در این گروه سه هفته پس از اواریکتومی، حیوانات هم مت‌آمفتامین و پروژسترون (8mg/kg) (14) دریافت کردند.

6- گروه مت‌آمفتامین + استروژن + پروژسترون: در این گروه سه هفته پس از اواریکتومی، حیوانات هم مت‌آمفتامین و استروژن و پروژسترون دریافت کردند.

رفتارهای اضطرابی و حرکتی با استفاده از تست Open field انجام شد. پس از انجام آزمون‌های رفتاری حیوانات همه گروه‌ها قربانی شده، مغز آن‌ها خارج گردید و نیمی از نمونه‌های هر گروه مورد مطالعه بافت‌شناسی و نیمی دیگر مورد مطالعه از نظر ادم مغزی قرار گرفت. روش اجرای آزمایش در شمای کلی در تصویر شماره 1 نمایش داده شده است.

بررسی فعالیت حرکتی و اضطرابی

فعالیت لوکوموتور به صورت جداگانه و توسط آزمون جعبه باز (Open field test) نیز بررسی شد. بدین

تصویر شماره 1: تصویر شماتیک روش اجرای این مطالعه. (OVX: اواریکتومی، E: استروژن، P: پروژسترون، METH: مت‌آمفتامین)

زمان‌های 0، 2، 4 و 6 ساعت پس از تزریق که در واقع به ازای دوزهای 1 و 2 و 3 و 4 تزریق مت‌آمفتامین بوده است، دمای بدن هر موش اندازه گرفته شد (4).

مطالعه بافت‌شناسی

پس از انجام آزمایش‌های رفتاری، موش‌های آزمایشگاهی با اثر بیهوش گردیده و مغز آن‌ها از جمجمه خارج شد. مغزها به مدت 48 ساعت در فرمالین ثابت شده و مطابق روش‌های استاندارد بافت‌شناسی پردازش شده و بلوک‌های پارافینی برای مطالعات بافت‌شناسی آماده شدند. برای رنگ آمیزی هماتوکسیلین و اتوزین از بلوک‌های پارافینی حاصل از آماده‌سازی بافت‌های مغز، برش‌های 5 میکرونی (2/8 میلی‌متر عقب‌تر از برگما) تهیه شد و سپس با استفاده از روش استاندارد بافت‌شناسی به طریقه هماتوکسیلین و اتوزین (22) رنگ آمیزی گردید.

مورفولوژی نورون‌ها و شکل هسته ملاک تشخیص سلامت یا آسیب آن‌ها قرار گرفت، به‌طوری‌که نورون‌های سالم واجد سیتوپلاسم صورتی روشن و هسته باز بودند؛ اما نورون‌های دژنره سلول‌هایی در نظر گرفته شد که سیتوپلاسمی قرمز تیره و هسته چروکیده داشتند. جهت شمارش سلولی از مقاطع یکسان و به تعداد 3 فیلد برای هر لام استفاده شد و پس از تعیین تعداد کل و تعداد نورون‌های دژنره درصد آسیب مشخص شد (23).

تجزیه و تحلیل داده‌ها

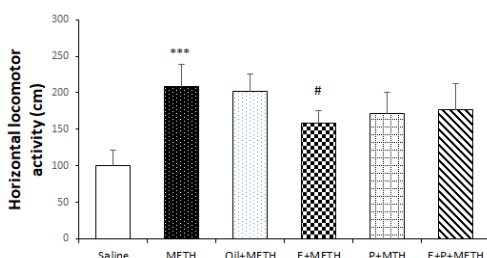
جهت محاسبات آماری از نرم افزار SPSS نسخه 18 استفاده شد. در ابتدا نرمال بودن داده‌ها از طریق آزمون توزیع نرمال Kolmogorov-Smirnov Test بررسی گردیده و با توجه به نرمال بودن داده‌ها جهت مقایسه متغیرهای کمی بین گروه‌ها از آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) استفاده شد. در روش‌هایی نظیر اندازه‌گیری دما و سایر موارد از روش Repeated measures استفاده شد. در موارد معنی‌دار

بودن آزمون ANOVA از آزمون‌های Post-hoc بونفرونی استفاده شد. سطح معنی‌داری ($P < 0/05$) در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

نتایج اثر هورمون‌های تخمدانی بر فعالیت حرکتی افقی به دنبال مصرف مت‌آمفتامین

نتایج آنالیز واریانس یک طرفه نشان می‌دهد که میزان فعالیت حرکتی افقی در گروهی که مت‌آمفتامین مصرف کرده بودند نسبت به گروه کنترل افزایش معنی‌داری داشته است ($P < 0/001$). از طرف دیگر یافته‌ها نشان می‌دهد که تجویز استروژن به تنهایی توانست باعث کاهش فعالیت حرکتی به دنبال تزریق مت‌آمفتامین گردد ($P < 0/05$). هرچند تجویز پروژسترون و نیز تجویز توآمان استروژن و پروژسترون اثر معنی‌داری روی فعالیت حرکتی نداشتند (نمودار شماره 1).

نمودار شماره 1: مقایسه فعالیت حرکتی افقی در بین گروه‌های استروژن + مت‌آمفتامین، پروژسترون + مت‌آمفتامین، استروژن + پروژسترون + مت‌آمفتامین، حلال + مت‌آمفتامین.

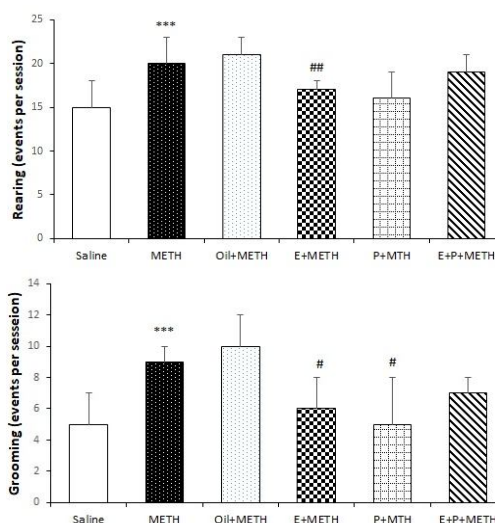
***: $P < 0/001$ در مقایسه با گروه سالین

#: $P < 0/05$ در مقایسه با گروه حلال + مت‌آمفتامین

نتایج اثر هورمون‌های تخمدانی بر رفتارهای شبه اضطرابی به دنبال مصرف مت‌آمفتامین

یافته‌های مطالعه حاضر نشان می‌دهد که مدت زمان حضور در مرکز در تست جعبه باز در گروهی که مت‌آمفتامین دریافت کرده بودند در مقایسه با گروه کنترل کاهش معنی‌داری داشت ($P < 0/001$). همچنین

Rearing کاهش معنی‌داری نسبت به گروهی که حلال دریافت کرده بود به دنبال مصرف مت‌آمفتامین نشان داد. هرچند در گروه‌هایی که پروژسترون دریافت کرده بودند تنها میزان گرومینگ تفاوت معنی‌داری با گروهی که حلال دریافت کرده بودند نشان داد ($P < 0/05$). یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که تفاوت معنی‌داری در گروهی که استروژن و پروژسترون بصورت توأمان دریافت کرده بودند وجود نداشت (نمودار شماره 3).

نمودار شماره 3: مقایسه فعالیت حرکتی عمودی و گرومینگ در بین گروه‌های استروژن + مت‌آمفتامین، پروژسترون + مت‌آمفتامین، استروژن + پروژسترون + مت‌آمفتامین، حلال + مت‌آمفتامین.

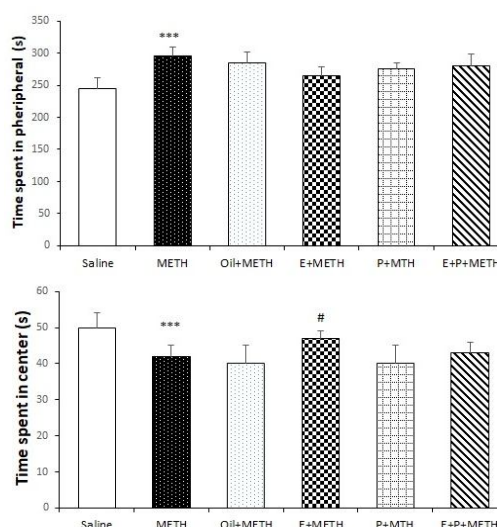
***: $P < 0/001$ در مقایسه با گروه سالین

#: $P < 0/05$ در مقایسه با گروه حلال + مت‌آمفتامین

نتایج اثر هورمون‌های تخمدانی بر ادم مغزی به دنبال مصرف مت‌آمفتامین

محتوای آب بافتی مغز به عنوان شاخص ادم مغزی در نظر گرفته شد. آنالیز آماری نشان داد که ادم مغزی در گروهی که مت‌آمفتامین دریافت کرده بود افزایش معنی‌داری نسبت به گروه کنترل داشت. از طرف دیگر در این مطالعه تنها در گروهی که استروژن دریافت کرده بودند میزان محتوای آب بافتی مغز کاهش معنی‌داری نسبت به گروهی که حلال دریافت کرده بود به دنبال مصرف

مدت زمان حضور در محیط در تست جعبه باز در گروهی که مت‌آمفتامین دریافت کرده بودند نسبت به گروه کنترل افزایش معنی‌داری داشت ($P < 0/001$). نتایج آماری نشان می‌دهد که تجویز استروژن بطور معنی‌داری باعث افزایش حضور در مرکز و کاهش حضور در محیط در تست جعبه باز به دنبال مصرف مت‌آمفتامین شد ($P < 0/05$). تجویز پروژسترون به تنهایی و توأمان با استروژن اثر معنی‌داری روی مدت زمان حضور در محیط و یا مرکز در تست جعبه باز به دنبال تجویز مت‌آمفتامین نداشت (نمودار شماره 2).

نمودار شماره 2: مقایسه رفتارهای شبه اضطرابی در بین گروه‌های استروژن + مت‌آمفتامین، پروژسترون + مت‌آمفتامین، استروژن + پروژسترون + مت‌آمفتامین، حلال + مت‌آمفتامین.

***: $P < 0/001$ در مقایسه با گروه سالین

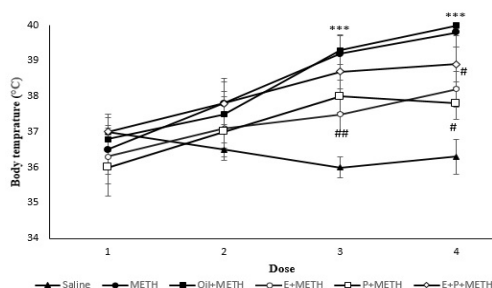
#: $P < 0/05$ در مقایسه با گروه حلال + مت‌آمفتامین

نتایج اثر هورمون‌های تخمدانی بر فعالیت حرکتی عمودی به دنبال مصرف مت‌آمفتامین

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که فعالیت حرکتی عمودی شامل Rearing و Grooming در گروهی که مت‌آمفتامین دریافت کرده بود، افزایش معنی‌داری نسبت به گروه کنترل داشت. از طرف دیگر گروهی که استروژن دریافت کرده بودند میزان فعالیت حرکتی

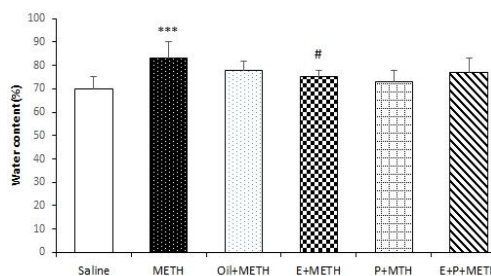
مت آمفتامین نشان داد ($P < 0/05$)، اما در سایر گروه‌ها تفاوت معنی داری وجود نداشت (نمودار شماره 4).

داد ($P < 0/05$)، اما در سایر گروه‌ها تفاوت معنی داری وجود نداشت (تصویر شماره 2 و نمودار شماره 6).

نمودار شماره 5: مقایسه درجه حرارت بدن در بین گروه‌های استروژن + مت آمفتامین، پروژسترون + مت آمفتامین، استروژن + پروژسترون + مت آمفتامین، حلال + مت آمفتامین.

***: $P < 0/001$ در مقایسه با گروه سالین
#: $P < 0/05$ در مقایسه با گروه حلال + مت آمفتامین
#: $P < 0/01$ و #: $P < 0/05$ در مقایسه با گروه حلال + مت آمفتامین

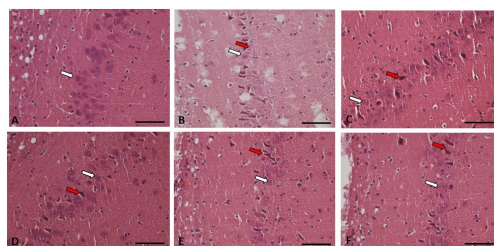

نمودار شماره 4: مقایسه محتوای آب بافتی مغز در بین گروه‌های استروژن + مت آمفتامین، پروژسترون + مت آمفتامین، استروژن + پروژسترون + مت آمفتامین، حلال + مت آمفتامین.

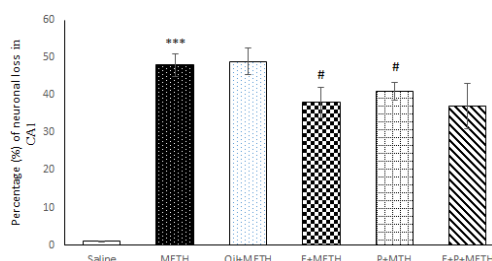
***: $P < 0/001$ در مقایسه با گروه سالین
#: $P < 0/05$ در مقایسه با گروه حلال + مت آمفتامین

نتایج اثر هورمون‌های تخمدانی بر درجه حرارت بدن به دنبال مصرف مت آمفتامین

آنالیز آماری نشان می‌دهد که درجه حرارت بدن در گروهی که مت آمفتامین دریافت کرده بود، در دوزهای 3 و 4 افزایش معنی داری نسبت به گروه کنترل داشت. از طرف دیگر در این مطالعه در گروهی که استروژن دریافت کرده بود، در دوزهای 3 و 4 میزان درجه حرارت کاهش معنی داری نسبت به گروهی که حلال دریافت کرده بود به دنبال مصرف مت آمفتامین نشان داد ($P < 0/05$)، اما در سایر گروه‌ها تفاوت معنی داری وجود نداشت (نمودار شماره 5).

تصویر شماره 2: تصویر سلول‌های نکروز شده در ناحیه CA1 بین گروه‌های درمانی (N=4): A. در گروه کنترل، B. در گروه مت آمفتامین، C. در گروه حلال + مت آمفتامین، D. در گروه استروژن + مت آمفتامین، E. در گروه پروژسترون + مت آمفتامین، F. در گروه استروژن + پروژسترون + مت آمفتامین می باشد. فلش‌های سفید نشان دهنده سلول‌های سالم و فلش قرمز نشان دهنده سلول‌هایی است که نکروز شده‌اند. (Scale bars = 50 μ m).

نمودار شماره 6: مقایسه در صد نورون‌های نکروز شده در ناحیه CA1 در بین گروه‌های درمانی.

***: $P < 0/001$ در مقایسه با گروه سالین
#: $P < 0/05$ در مقایسه با گروه حلال + مت آمفتامین
نتایج بصورت میانگین $\pm$ انحراف معیار نمایش داده شده است.

نتایج اثر هورمون‌های تخمدانی بر مرگ نورونی در ناحیه CA1 هیپوکمپ

یافته‌های مطالعه حاضر نشان می‌دهد که مرگ نورونی در ناحیه CA1 هیپوکمپ در گروهی که مت آمفتامین دریافت کرده بود، افزایش معنی داری نسبت به گروه کنترل داشت. از طرف دیگر در این مطالعه در گروهی که استروژن دریافت کرده بود، مرگ نورونی کاهش معنی داری نسبت به گروهی که حلال دریافت کرده بود به دنبال مصرف مت آمفتامین نشان

بحث

مطالعه حاضر جهت بررسی اثرات احتمالی استروژن و پروژسترون روی اختلالات رفتاری، ادم مغزی، دمای بدن القا شده توسط مت‌آمفتامین در موش‌های آواریکتومی شده طراحی شد. یافته‌های این مطالعه نشان داد که مت‌آمفتامین باعث افزایش رفتارهای شبه اضطرابی، ادم مغزی و درجه حرارت بدن می‌گردد. همچنین در موش‌هایی که مت‌آمفتامین دریافت کرده بودند تعداد سلول‌های دچار مرگ نورونی افزایش چشمگیری نسبت به گروه سالی‌ن داشت. از طرف دیگر تجویز هورمون‌های تخمدانی بخصوص استروژن باعث بهبود شاخص‌های رفتار اضطرابی، ادم مغزی و درجه حرارت بدن در موش‌هایی که مت‌آمفتامین دریافت کرده بودند، شد. در مقابل، مصرف توآمان استروژن و پروژسترون اثر معنی‌داری بر روی شاخص‌های رفتار اضطرابی، ادم مغزی و درجه حرارت بدن در موش‌هایی که مت‌آمفتامین دریافت کرده بودند، نداشته است.

نتایج رفتاری این مطالعه نشان داد که تزریق دوز (6mg/kg) مت‌آمفتامین باعث بروز رفتارهای شبه اضطرابی می‌شود که موافق با سایر تحقیقات انجام شده در زمینه اثرات دوز توکسیک مت‌آمفتامین بر روی اختلالات رفتاری و شبه اضطرابی است (24-26). در این زمینه Sturmtz و همکاران (25) مشاهده کردند که تزریق دوز (4mg/kg) مت‌آمفتامین بصورت زیر جلدی در روش چهار تزریق در یک روز، منجر به افزایش فعالیت حرکتی و نیز رفتارهای شبه اضطرابی می‌گردد. از سویی دیگر قزوینی و همکاران (14، 15) نشان داده‌اند که تجویز مت‌آمفتامین (6mg/kg) منجر به اختلال یادگیری و حافظه فضایی در مار آبی موریس می‌شود و نیز اختلال Long Term Potentiation (LTP) به عنوان مدل الکتروفیزیولوژیک تقویت طولانی مدت ایجاد می‌گردد. همچنین در این مطالعه نشان داده شده است که تجویز استروژن و پروژسترون باعث بهبود اختلال حافظه و

یادگیری بدنبال تجویز مت‌آمفتامین می‌گردد. همچنین در مطالعات اخیر مشخص شده است که ارتباط قوی بین کارایی سیناپسی و عملکرد در ناحیه CA1 هیپوکمپ و شاخص‌های اضطرابی وجود دارد (27).

در این زمینه Hori و همکاران (28) مشاهده کردند که تجویز مکرر مت‌آمفتامین منجر به نقص شناختی در مسیر کولترال شافر به CA1 در موش‌های نر در مقایسه با گروه کنترل می‌شود. در همین راستا مشاهدات حاکی از آن است که تجویز رژیم نوروتوکسیک مت‌آمفتامین منجر به تغییرات مورفولوژیک در طیفی از تغییرات از دژنراسیون نورونی تا آسیب سد خونی مغزی می‌شود (29-32). در مطالعه حاضر نیز یافته‌ها نشان می‌دهد که مت‌آمفتامین منجر به مرگ نورونی در ناحیه CA1 هیپوکمپ می‌گردد. لذا از آنجایی که هیپوکمپ به شدت به نوروتوکسیسته ناشی از مت‌آمفتامین حساس است و با توجه به ارتباط قوی بین نوروتوکسیسته مت‌آمفتامین و مرگ نورونی با رفتارهای شبه اضطرابی به نظر می‌رسد مرگ نورونی ناحیه CA1 هیپوکمپ در ارتباط با شاخص‌های اضطرابی باشد. در همین زمینه مطالعات اخیر حاکی از آن است که تجویز رژیم نوروتوکسیک مت‌آمفتامین منجر به فعالیت گلیاها و متعاقباً افزایش تولید سایتوکین‌های التهابی می‌شود که به عنوان شاخص مهم بیماری‌های نورودژنراتیو محسوب می‌شود. بعلاوه در مطالعه حاضر یافته‌ها حاکی از آن است که تجویز استروژن و پروژسترون منجر به کاهش مرگ نورونی در ناحیه CA1 هیپوکمپ می‌گردد. با توجه اهمیت سلول‌های هیپوکمپ در بروز رفتارهای شبه اضطرابی، کاهش مرگ نورونی می‌تواند مرتبط با بهبود عملکردهای شناختی بدنبال تجویز استروژن و پروژسترون باشد. در همین زمینه مطالعات گسترده حاکی از نقش آنتی‌اکسیدانی و نوروپروتکتیوی هورمون‌های تخمدانی به‌خصوص استروژن دارد. یافته‌های اخیر نشان می‌دهد که استروژن و پروژسترون باعث کاهش مرگ نورونی در نورون‌های هیپوکمپ و

نیز بهبود رفتارهای شبه اضطرابی می گردد (37-33). مکانیسم های دقیق اثرگذاری هورمون های تخمدانی بر روی عملکردهای شناختی مشخص نیست اما مطالعات قبلی نشان می دهد که استروژن اثرات خود را از طریق اثر بر روی پلاستیسیته سیناپسی، بازسازی دندریت ها و سیناپس ها، سیناپتوزن و نیز افزایش نوروزنر اعمال می کند (40-38).

نتایج مطالعه حاضر حاکی از آن است که تزریق دوز توکسیک مت آمفتامین منجر به افزایش درجه حرارت بدن و نیز ادم مغزی می گردد. همانطور که مطالعات اخیر نیز نشان داده است که تزریق دوز توکسیک مت آمفتامین باعث افزایش درجه حرارت و ادم مغزی می گردد (41،4). به عنوان مثال، خلیفه و همکاران مشاهده کردند که در رت های نژاد ویستار تزریق دوز چهارم مت آمفتامین (6mg/kg) منجر به افزایش معنی دار درجه حرارت در مقایسه با گروه کنترل می شود. در مطالعه حاضر تزریق استروژن و پروژسترون منجر به کاهش درجه حرارت و نیز ادم مغزی شد. هرچند تزریق توآمان استروژن و پروژسترون اثر معنی داری روی این دو شاخص بدنبال تجویز مت آمفتامین نداشت. در همین زمینه مطالعات نشان می دهد که تجویز استروژن و پروژسترون باعث کاهش ادم مغزی بدنبال آسیب سیستم عصبی مرکزی می گردد. در مطالعه ای تجویز استروژن (1mg/kg) و پروژسترون (8mg/kg) به دنبال ضربه مغزی در مدل حیوانی موش صحرایی منجر به کاهش ادم مغزی شد. نکته قابل توجه در این مطالعات این است که بر خلاف یافته های مطالعه حاضر تجویز توآمان استروژن به علاوه پروژسترون باعث کاهش ادم مغزی گردید (16،17). این تفاوت ها بین

مطالعات پیش رو با سایر گزارش ها می تواند به علت فاکتورهای مختلفی باشد. اثرات سودمند درمان با استروژن و/یا پروژسترون می تواند به نوع مدل بیماری، دوز، سن و همچنین تا حدی با مدت زمان و نحوه درمان با این هورمون ها مرتبط باشد.

هرچند مکانیسم های دقیق اثرات هورمون های تخمدانی به خصوص استروژن و پروژسترون در کاهش ادم مغزی و درجه حرارت بدن و مرگ نورونی مشخص نیست اما این هورمون ها می توانند با روش های کاهش روند های التهابی و مرگ نورونی اثرات نوروپروتکتیو خود را در کاهش ادم مغزی اعمال نمایند. یکی از علت های سمیت عصبی متعاقب مصرف مت آمفتامین افزایش کلسیم داخل سلولی است. افزایش کلسیم داخل سلولی باعث سمیت سلولی شده و مرگ نورونی را در پی دارد. در این زمینه مشخص شده است که استروژن در برقراری تعادل کلسیم داخل سلولی نقش مهمی دارد و لذا از این طریق نیز می تواند از مرگ سلولی جلوگیری کند. همچنین استروژن از طریق افزایش بیان پروتئین های ضد آپوپتوزی مانند آپوپتوزی نظیر bcl-2، Bcl-xl باعث محافظت نورونی شود.

در مجموع، در این مطالعه نشان داده شد که تجویز دوز توکسیک مت آمفتامین منجر به اختلال رفتاری و بروز رفتارهای شبه اضطرابی و نیز افزایش درجه حرارت بدن، ادم مغزی و مرگ سلولی نوروهای ناحیه CA1 هیپوکمپ می گردد. همچنین در این مطالعه مشاهده شد که هورمون های تخمدانی بخصوص استروژن تا حدودی باعث کاهش شاخص های رفتار اضطرابی، ادم مغزی، درجه حرارت بدن در موش هایی که مت آمفتامین دریافت کرده بودند، می گردد.

References

1. Cruickshank CC, Dyer KR. A review of the clinical pharmacology of methamphetamine. *Addiction* 2009; 104(7): 1085-1099.
2. Davidson C, Gow AJ, Lee TH, Ellinwood EH. Methamphetamine neurotoxicity: necrotic and apoptotic mechanisms and relevance to

- human abuse and treatment. *Brain Res Brain Res Rev* 2001; 36(1): 1-22.
3. Glasner-Edwards S, Mooney LJ, Marinelli-Casey P, Hillhouse M, Ang A, Rawson R, et al. Anxiety disorders among methamphetamine dependent adults: Association with post-treatment functioning. *Am J Addict* 2010; 19(5): 385-390.
 4. Khalifeh S, Khodamoradi M, Hajali V, Ghazvini H, Eliasy L, Kheradmand A, et al. Naloxone Ameliorates Spatial Memory Deficits and Hyperthermia Induced by a Neurotoxic Methamphetamine Regimen in Male Rats. *Galen Medical Journal* 2019; 8: e1182.
 5. Shahveisi K, Khazaie H, Farnia V, Khodamoradi M. REM sleep deprivation impairs retrieval, but not reconsolidation, of methamphetamine reward memory in male rats. *Pharmacology Biochemistry and Behavior* 2019;185: 172759 (Persian).
 6. Brann DW, Dhandapani K, Wakade C, Mahesh VB, Khan MM. Neurotrophic and neuroprotective actions of estrogen: basic mechanisms and clinical implications. *Steroids* 2007;72(5): 381-405.
 7. Stein DG. Progesterone exerts neuroprotective effects after brain injury. *Brain Res Rev* 2008; 57(2): 386-397.
 8. Cordellini MF, Piazzetta G, Pinto KC, Delattre AM, Matheussi F, Carolino RO, et al. Effect of different doses of estrogen on the nigrostriatal dopaminergic system in two 6-hydroxydopamine-induced lesion models of Parkinson's disease. *Neurochem Res* 2011; 36(6): 955-961.
 9. Bruce M. Estrogen Actions Throughout the Brain. *Recent Prog Horm Res* 2002; 57: 357-384.
 10. Fernandez SM, Lewis MC, Pechenino AS, Harburger LL, Orr PT, Gresack JE, et al. Estradiol-induced enhancement of object memory consolidation involves hippocampal extracellular signal-regulated kinase activation and membrane-bound estrogen receptors. *J Neurosci* 2008; 28(35): 8660-8667.
 11. Craig MC, Brammer M, Maki PM, Fletcher PC, Daly EM, Rymer J, et al. The interactive effect of acute ovarian suppression and the cholinergic system on visuospatial working memory in young women. *Psychoneuroendocrinology* 2010; 35(7): 987-1000.
 12. Inagaki T, Gautreaux C, Luine V. Acute estrogen treatment facilitates recognition memory consolidation and alters monoamine levels in memory-related brain areas. *Horm Behav* 2010; 58(3): 415-426.
 13. Gibbs RB. Long-term treatment with estrogen and progesterone enhances acquisition of a spatial memory task by ovariectomized aged rats. *Neurobiol Aging* 2000; 21(1): 107-116.
 14. Ghazvini H, Khaksari M, Esmaeilpour K, Shabani M, Asadi Shekaari M, Khodamoradi M, et al. Effects of treatment with estrogen and progesterone on the methamphetamine-induced cognitive impairment in ovariectomized rats. *Neuroscience Lett* 2016; 619: 60-67.
 15. Ghazvini H, Shabani M, Asadi Shekaari M, Khalifeh S, Esmaeilpour K, Khodamoradi M, et al. Estrogen and progesterone replacement therapy prevent methamphetamine-induced synaptic plasticity impairment in ovariectomized rats. *Addict Health* 2016; 8(3): 145-156.
 16. Naderi V, Khaksari M, Abbasi R, Maghool F. Estrogen provides neuroprotection against brain edema and blood brain barrier disruption through both estrogen receptors α and β following traumatic brain injury. *Iranian Journal of Basic Medical Sciences* 2015; 18(2): 138-144 (Persian).

17. Soltani Z, Khaksari M, Shahrokhi N, Nakhaei N, Shaibani V. Effect of combined administration of estrogen and progesterone on brain edema and neurological outcome after traumatic brain injury in female rats. *Iranian Journal of Endocrinology and Metabolism* 2009; 10(6): 629-638 (Persian).
18. Goss CW, Hoffman SW, Stein DG. Behavioral effects and anatomic correlates after brain injury: a progesterone dose-response study. *Pharmacol Biochem Behav* 2003; 76(2): 231-242.
19. Shear DA, Galani R, Hoffman SW, Stein DG. Progesterone protects against necrotic damage and behavioral abnormalities caused by traumatic brain injury. *Exp Neurol* 2002; 178(1): 59-67.
20. Antoniou K, Papathanasiou G, Panagis G, Nomikos G, Hyphantis T, Papadopoulou Daifoti Z. Individual responses to novelty predict qualitative differences in d-amphetamine-induced open field but not reward-related behaviors in rats. *Neuroscience* 2004; 123(3): 613-623.
21. Ranjbar H, Aghaei I, Moosazadeh M, Shabani M. Angiotensin II type 1 receptor blocker losartan attenuates locomotor, anxiety-like behavior, and passive avoidance learning deficits in a sub-chronic stress model. *Iran J Basic Med Sci* 2018; 21(8): 856-862 (Persian).
22. Shakouri E, Zareh F, Majd A, Ahmad, Haghigh Hassanali Deh H. Effect of Rotational Speed of Drill Bit on Surface Defects with H&E Stain in Bone Drilling (An Animal Study). *Iranian Journal of Orthopaedic Surgery* 2016; 14(1): 16-23 (Persian).
23. Khodamoradi M, Ghazvini H, Esmaeili Mahani S, Shahveisi K, Farnia V, Zhaleh H, et al. Genistein attenuates seizure-induced hippocampal brain-derived neurotrophic factor overexpression in ovariectomized rats. *Journal of Chemical Neuroanatomy* 2018; 89: 43-50 (Persian).
24. Schutová B, Hrubá L, Pometlová M, Rokyta R, Šlamberová R. Responsiveness to methamphetamine in adulthood is altered by prenatal exposure in rats. *Physiology & Behavior* 2010; 99(3): 381-387.
25. Struntz KH, Siegel JA. Effects of methamphetamine exposure on anxiety-like behavior in the open field test, corticosterone, and hippocampal tyrosine hydroxylase in adolescent and adult mice. *Behav Brain Res* 2018; 348: 211-218.
26. Arakawa O. Effects of methamphetamine and methylphenidate on single and paired rat open-field behaviors. *Physiol Behav* 1994; 55(3): 441-446.
27. Bannerman DM, Sprengel R, Sanderson DJ, McHugh SB, Rawlins JNP, Monyer H, et al. Hippocampal synaptic plasticity, spatial memory and anxiety. *Nat Rev Neurosci* 2014; 15(3): 181-192.
28. Hori N, Kadota MT, Watanabe M, Ito Y, Akaike N, Carpenter DO. Neurotoxic effects of methamphetamine on rat hippocampus pyramidal neurons. *Cellular and Molecular Neurobiology* 2010; 30(6): 849-856.
29. Schmued LC, Bowyer JF. Methamphetamine exposure can produce neuronal degeneration in mouse hippocampal remnants. *Brain Res* 1997; 759(1): 135-140.
30. Dawirs RR, Teuchert Noodt G, Busse M. Single doses of methamphetamine cause changes in the density of dendritic spines in the prefrontal cortex of gerbils (*Meriones unguiculatus*). *Neuropharmacology* 1991; 30(3): 275-282.
31. Williams MT, Brown RW, Vorhees CV. Neonatal methamphetamine administration

- induces region-specific long-term neuronal morphological changes in the rat hippocampus, nucleus accumbens and parietal cortex. *Eur J Neurosci* 2004; 19(12): 3165-3170.
32. Sharma HS, Kiyatkin EA. Rapid morphological brain abnormalities during acute methamphetamine intoxication in the rat: an experimental study using light and electron microscopy. *J Chem Neuroanat* 2009; 37(1): 18-32.
 33. Zhang Z, Hong J, Zhang S, Zhang T, Sha S, Yang R, et al. Postpartum estrogen withdrawal impairs hippocampal neurogenesis and causes depression-and anxiety-like behaviors in mice. *Psychoneuroendocrinology* 2016; 66: 138-149.
 34. Miller NR, Jover T, Cohen HW, Zukin RS, Etgen AM. Estrogen can act via estrogen receptor α and β to protect hippocampal neurons against global ischemia-induced cell death. *Endocrinology* 2005; 146(7): 3070-3079.
 35. Jover T, Tanaka H, Calderone A, Oguro K, Bennett MVL, Etgen AM, et al. Estrogen protects against global ischemia-induced neuronal death and prevents activation of apoptotic signaling cascades in the hippocampal CA1. *J Neurosci* 2002; 22(6): 2115-2124.
 36. Walf AA, Frye CA. A review and update of mechanisms of estrogen in the hippocampus and amygdala for anxiety and depression behavior. *Neuropsychopharmacology* 2006; 31(6): 1097-1111.
 37. Reddy DS, O'Malley BW, Rogawski MA. Anxiolytic activity of progesterone in progesterone receptor knockout mice. *Neuropharmacology* 2005; 48(1): 14-24.
 38. McEwen BS, Alves SE, Bulloch K, Weiland NG. Ovarian steroids and the brain implications for cognition and aging. *Neurology* 1997; 48(5 Suppl 7): 8S-15S.
 39. Murphy DD, Cole NB, Greenberger V, Segal M. Estradiol increases dendritic spine density by reducing GABA neurotransmission in hippocampal neurons. *J Neurosci* 1998; 18(7): 2550-2559.
 40. McEwen B, Akama K, Alves SE, Brake WG, Bulloch K, Lee S, et al. Tracking the estrogen receptor in neurons: implications for estrogen-induced synapse formation. *Proceedings of the National Academy of Sciences* 2001; 98(13): 7093-7100.
 41. Camarasa J, Rodrigo T, Pubill D, Escubedo E. Memantine is a useful drug to prevent the spatial and non-spatial memory deficits induced by methamphetamine in rats. *Pharmacol Res* 2010; 62(5): 450-456.